

מאורות שלום

מרכז תורני ללימוד פנימיות
התורה והחסידות
לאורו של האדמו"ר י-ם
מוהר"ר שלום ספרין זצוק"ל

שבת קודש פרשת כי תישא | ט"ו אדר א' התשע"א | גיליון מספר 231 | שנה חמישית

מאורות הפרשה

"וַיִּנְחַם ה' עַל הָרַעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַבְדּוֹ" [שמות ל"ב] כתב המגן אברהם [סימן תכח] "גם נוהגין לקרות ללוי פ' העגל וקורין אותה בקול נמוך" עכ"ל. ומצינו בתהלים [פרק קו] "וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידֵם לִוְלֵי מִשָּׁה בְּחִירוֹ עֲמַד בְּפָרְץ לְפָנָיו לְהַשִּׁיב חֲמָתוֹ מִהַשְׁחִית", משמע שתפילתו של משה עשתה פרי, והקב"ה מחל על חטא העגל, והיאך יתבארו דברי הגמרא [סנהדרין דף קב] "אין לך כל פורענות ופורענות שבאה לעולם שאין בה אחד מעשרים וארבעה בהכרע ליטרא של עגל הראשון, שנאמר וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם" והרי אמרה תורה "ויחם ה'?"

אלא שיש לבאר שמה שאמר הכתוב "וינחם ה'" הוא על מעשה העגל שהרי "אין לך דבר שעומד בפני התשובה" [רמב"ם הלכות תשובה פרק ג] ועוד מצינו נאמר [תנחומא כי תשא לג] "כל המשמר את השבת מוחלין לו כל עוונותיו אפילו עובד ע"ג כדור אנוש מוחלין לו", הרי יש תקנה לעבודה זרה, ואם כן ודאי נמחל להם חטאם בעגל, והוא הנאמר "וינחם ה' על הרעה אשר דבר לעשות לעמר", אלא בהתבונן היטב לנאמר הנה אמרה התורה כי על חטא ועוון יש תשובה באשר האדם שת אל ליבו את מעשיו ושב ורפא לו, אך האיש אשר מלאו ליבו לעשות הרע בעיני ה', והסיר אזנו משמוע תוכחה ומוסר, הרי מקשה הוא את עורפו לבלתי שמוע אל דברי הקב"ה ותורתו, אזי בשל קשיות עורף זו ח"ו "וַעֲתָה הִנִּיחָה לִי וַיִּחַר אַפִּי בָהֶם וְאָכַלְתֶּם" [שמות פרק לב] והוא שאמר הכתוב "וינחם ה' על הרעה" היינו על חטא העגל אך מאידך "וַיִּגַף וְקָנַק אֶת הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשָׂה אֶהְרֹן" [שמות פרק לב], וכדברי הרמב"ן "שלא היו מן המשתחיים לו והזובחים לו, אבל היו מן העושים אותו, כלומר מן הנקהלים על אהרן והמביאים לו הזהב. ובעבור שאמר שנענשו על מעשה העגל, לא על עבודתו..." [רמב"ן שמות פרק לב פסוק לה] כי אלו שעשו תשובה ונסלח להם, ואלו שלא שמעו לקול תוכחת חור ושבעים הזקנים והרגום, נתחייבו מיתה לשמיים ללא עדים והתראה. [רש"י עה"פ]

והנה, כל איש הירא את הקב"ה וליבו שלם עם אלקיו, ודאי שיהא שש ושמח על התוכחה כי היא המשיירת ומסקלת את המסילה העולה בית אל, ויהא בא אל השלמות הראויה לו כדבר הכתוב "ועשית הישר והטוב" אכ"ר.

נר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעילוי נשמת
חיילי צה"ל שמסרו נפשם על קידוש ה'
ולעילוי נשמת נעמי בת ר' חיים ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום
קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100
העורך: בן ישי עוזיהו
כתובת אתר אינטרנט

<http://www.ohrshalom.net>

מאורות מעשה שלום

כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְפָקְדֵיהֶם וְנָתַנּוּ אִישׁ כֶּפֶר נַפְשׁוֹ לְהוֹי"ה בְּפָקֶד אֹתָם וְלֹא יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף בְּפָקֶד אֹתָם. (ל' יב).
אפשר לומר ולרמז על זה האופן, דאיתא בגמרא מגילה (דף כט), תניא רבי שמעון בן יוחאי אומר, בוא וראה כמה חביבין ישראל לפני הקב"ה, שבכל מקום שגלו שכינה עמהן וכו'. ואיתא ג"כ בספרים הקדושים שצרכים בני ישראלים לראות ולפדות את השכינה מהגלות, וממילא יושעו בני ישראל גם כן מהגלות המר הזו, כי זה תכליתה של העבודה, כמאמר חכמ"ל (שמ"ר ל) עמו אנכי בצרה (תהלים צא טז) שהשכינה ג"כ בגלותא.

וזוהו 'כי תשא' 'כי' ר"ת כ'נסת ישראל, דהיינו שהשכינה הקדושה הנקראת כנסת ישראל, דורש ומבקש מאוד מבני ישראל 'תשא את ראש' ראש מרמז לשכינה כביכול, כמו שאיתא בספר הקדוש נועם אלימלך (כאן בפרשתן) מרשכבה"ג הרבי רבי אלימלך מליזענסק ז"ע, שהשכינה נקראת ראש. 'לפקדיהם' הוא לשון חסרון כמ"ש ולא נפקד ממנו איש (במדבר לא מט). דהיינו שצריך להתפלל ולפדות מחסרון שיש כביכול עכשיו בגלות לשכינה. ואומר התורה האיך יכולים לפדותה, ע"י 'ונתנו איש כפר נפשו להו"ה' דהיינו שצריך למסור את נפשו על התורה והעבודה במסירת נפש בלתי להשם יתברך כדי לפדותה, ועי"ז ממילא 'בפקד אתם' שגם בני ישראל יפדו מהגלות, וכשיעשו כן אז 'ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם' אכ"ר.

(מעשה שלום' מרבינו שלום מקאמרנא)

מאורות הסיפור החסידי

ביום השישי בערב, ישב 'הבעל שם טוב' עם תלמידיו אל השולחן. בשעת הסעודה אורו פתאום פניו העצובים של הצדיק והתחיל צוחק קול גדול. תלמידיו השתוממו על הדבר וביטו איש אל רעהו. בעוד רגעים אחדים שר וצחק הצדיק בשניה. עברה שעה קלה והצדיק צחק בשלישית. והצחוק היה עליו כצחוק ילד תמים. במוצאי השבת קרא הצדיק למשרתו ויצוהו לרתם את העגלה, כי בכל מוצאי שבת היה עוזב לשעה קלה את העיר ויוצא לטיל בשדה. הוא עלה עם תלמידיו על העגלה, ולא שבו אל ביתם כפעם בפעם, כי אם נסעו מבלי אמר ודברים דרך שדות ויערים כל הלילה. לפנות בקר באו אל עירה קטנה אחת. הצדיק ציוה את העגלון לסור אל בית שבתו כורך הספרים, איש זקן ובא בשנים. ויחרדו האיש ואשתו לקראת הרבי הקדוש ויביאוהו בכבוד גדול הביתה. אחרי שעה קלה פנה הצדיק אל כורך הספרים ויאמר: - ספרה נא לי את אשר עבר עליך בליל שבת, אל תבוש ואל תכחד ממני דבר. התחיל כורך הספרים ויספר: " בעל מלאכה אני וחי על יגיע כפי מנעורי. עתה זקנתי, כח ידי אין איתי, ואני מוצא את פרנסתי בדוחק גדול מאוד. אך אינני משנה ממנהגי הישן. בכל יום השישי, בשעה העשירית, אני עוזב את מלאכתי, מכין את עצמי ליום השבת והולך לבית הכנסת ומאחר שם עד כלות תפילת המעריב. עתה הקשיבה, צדיקי וקדושי! היה היתה השעה העשירית ביום השישי, ערב השבת שעברה, ובכיסוי אין אף פרוטה לקנות את צרכי השבת. לא שיניתי ממנהגי ואכין את עצמי ליום השבת. אך לפני לכתתי אל בית הכנסת אמרתי לאשתי: היום אאחר לשוב הביתה. הזקנה הניעה ראשה בעצב. בערב שבת שב כל העם מבית הכנסת, ואני הלכתי לבדי בדרך לביתי, כי יראתי פן ישאלו אותי המתפללים: מדוע לא יראה כל אור בביתי? פתאום ראיתי מרחוק נרות דולקים בביתי, והאור אור של שבת. חשבתי בלבי, בודאי אשתי קבלה מתנת בשר ודם... נכנסתי אל הבית והנה השלחן ערוך ועליו חלות של שבת ודגים, וגם יין לקידוש מצאתי מוכן ומזומן. אולם עצרתי ברוחי ולא שאלתי לסבת הדבר, כי לא חפצתי להפריע את מנוחת יום השבת. ואקדש על היין ואכל מן הדגים. באמצע הסעודה פתחה הזקנה את פיה ותאמר בקול עליו: זכר אתה עדין, אישי, את מעילי הישן עם כפתורי הזהב, אשר אבד לנו זה כמה? כאשר פתחתי היום את התבה הגדולה, שבתו ומצאתיו. את הכפתורים מכרתי לצורך הזהב, ובמחירים הכינותי את צרכי השבת. "כאשר שמעתי את הדברים האלה, הורידו עיני דמעות מגיל. נפשי מלאה רחשי תודה לאל, אשר לא השבית שבתו. נשאתי עיני אל אשתי, וארא את פניה הטובים נוצצים משמחה. ויחם לבי בקרבי ואשכח את ימי הדאגה המרבים, ואחז ביד אשתי ויצא אתה במחול. אחר כך אכלתי את המרק של שבת ואז יצאתי עוד פעם במחול מטוב לב. וכאשר כיליתי לאכל את הלפת, רקדתי רקוד של שמחה בשלישית. שבתו כורך הספרים כלה לדבר, והצדיק קרא לתלמידיו: - גם מלאכי שמים ששו ועלו אתו ויצאו עמם במחולות וריקודים—ואנוכי, אשר עיני חזו בכל אלה, צחקתי יחד אחת, שתים ושלש כנגד שלשת הריקודים של שבתו כורך הספרים עם אשתו.

שיעורים בבית המדרש בכל יום אחר תפילת ערבית

יום א	יום ב	יום ג	יום ד	יום ה
פ"ש	הלכה	מסכת מגילה	ראשית חכמה	פ"ש

הציבור מוזמן – עזרת נשים פתוחה